

Despre ocrotirea copiilor și a mamelor în perioada sarcinii și a alăptării

Marii duhovnici au fost preocupați de creșterea copiilor. Învățăturile de mai jos au fost date de părintele Arsenie Boca pentru buna dezvoltare a copiilor încă de la zămislirea lor, pentru protejarea mamelor când sunt însărcinate și în perioada cât alăptează. Ele trebuie puse în practică numai dacă soțul și soția sunt de acord, în funcție de mărimea de suflet, de sensibilitatea duhovnicească și de voința fiecăruia.

◦ „De când ai rămas gravidă să nu mai ai împreunare cu bărbatul. Nici cât timp alăptezi căci păcatele și obiceiurile rele ale părinților (patimile și viciile) vor trece asupra copiilor”;

◦ În timpul sarcinii: „...poți semăna în copii înclinările unui sfânt sau apucăturile unui tâlhar. Să se roage părinții în vremea aceasta, să petreacă cu dragoste de Dumnezeu; așa va fi și în viața copilului ce se va naște [...] Luați aminte, că pentru osteneala părinților, după voia lui Dumnezeu, se milostivește spre copii și-i binecuvântează cu daruri, precum însuși a zis: *«până la al miilea neam»* pentru cei ce-L iubesc pe El”. (Pr. Arsenie Boca, *Cărarea Împărăției*)

◦ „Vremea alăptării trebuie ținută curată [...] Femeia care trebuie să alăpteze nu poate rodi copil nou, pentru că nu-și poate împărți sângele în 3 părți și toate să meargă bine: o parte cu laptele (pentru a avea lapte suficient și de bună calitate pentru copilul pe care îl alăptează), alta pentru sine (pentru a-și menține sănătatea) și a 3-a parte pentru copilul de pe cale (pentru copilul nou zămislit care trebuie hrănit cele 9 luni de sarcină tot din sângele mamei)”.

◦ „Când soțul nu dă pace sarcinii atunci copiii vin pe lume cu predispoziția precoce spre

sexualitate. Aceasta îi face îndărătnici și foarte greu educabili. Fug de la școală și încep aventurile [...] Explicația biologică: *au crescut în mediul uterin hrăniți cu sânge prea îmbibat cu testosteron, hormon sexual masculin*”;

„Evoluția embrionului în aceste condiții de viață intrauterină aduce pe lume un copil predispus spre onanie³ precoce (de când este mic) și târzie (până la vârste înaintate sau chiar toată viața) și predispus spre boli nervoase”;

◦ „Mulți copii se nasc morți sau mor de tineri sau dacă trăiesc alunecă în curvie (sau onanie), pentru că s-a întipărit pecetea curvească pe ei încă din pântecel mamei lor”⁴.

Acest pliant a fost întocmit la Biserica ortodoxă „*Nașterea Domnului*” din cadrul Spitalului de Obstetrică și Ginecologie (din cadrul Maternității) „*Cuza Vodă*” din Iași. Dacă doriți pliantul în format electronic, vă rugăm să accesați site-ul: www.bisericanas.tereadomnului.ro sau să trimiteți un e-mail la: invata.turi.ortodoxe@yahoo.com. Alte informații despre avort puteți afla accesând site-urile: www.culturavietii.ro, www.stiripentruviata.ro, www.provitaiasi.ro ș.a..

³ „Onania (masturbarea) are urmări foarte grave”; „Știința dovedește că desfrânarea, sau risipirea de orice fel (onania, etc.), omoară milioane de celule nervoase” (Pr. Arsenie Boca). Celulele nervoase care au fost distruse nu se mai refac niciodată.

⁴ Responsabilitatea pentru copiii care mor sau alunecă în curvie datorită relațiilor trupești din vremea sarcinii aparține celor care nu se înfrânează în această perioadă. Canoanele Bisericii Ortodoxe îi opresc pe aceștia o perioadă de timp de la împărțire. Sfântul Nicodim Aghioritul ne învață: „...femeile însărcinate să nu ridice vreo greutate și bărbații, îndată ce femeile lor au rămas însărcinate, trebuie să nu se culce într-un pat împreună, nici să se mai împreuneze cu ele”.

Despre perioada sarcinii și a alăptării copiilor Învățături ortodoxe

„*Femeia se va mântui prin naștere de prunci¹, dacă va stăruî, cu înțelepciune (așa numeau cei din vechime înfrânarea), în credință, în iubire și în sfințenie*”. (Epistola 1 către Timotei cp. 2, vs. 14-15)

Un mare duhovnic grec, Părintele Porfirie Bairaktari, i-a spus unui medic pediatru:

◦ „Să le spui mamelor să simtă cât de mult le-a cinstit Dumnezeu, Care le-a învrednicit să devină mame. Din momentul în care poartă în pântec embrionul (**adică copilul!**) conceput, au o a doua viață. Să vorbească pruncului încă nenăscut și să-l mângâie, prin propriul lor pântec, iar fătul va simți mângâierea în chip tainic.

Să se roage (la biserică, acasă sau în alte locuri) cu multă iubire pentru el. Altminteri, nu doar copilul nou născut, ci și fătul, simt lipsa de dragoste a mamei, nervii, supărarea, scârba.

¹ „Mulți se căsătoresc, dar nu se gândesc că scopul căsătoriei este să facă copii și să-i educe creștinește. Nu vor copii mulți. Nu vor să aibă copii, pentru că le vine greu să-i spele etc. [...] Astăzi părinții își omoară copiii prin avorturi și nu au binecuvântarea lui Dumnezeu. Câte mii de embrioni (de prunci) mor în fiecare zi! Avortul este un păcat înfricoșător. Este oucidere, și încă una mare, căci copiii mor nebotezați (ei nu mai pot fi botezați). Părinții trebuie să înțeleagă că viața începe în clipa zămisliirii”. (Sfântul Paisie Aghioritul)

Foarte puțini creștini ortodocși români mai vor să împlinescă porunca lui Dumnezeu referitoare la nașterea de prunci care este: „*Creșteți și vă înmulțiți*” (a se citi în *Sfânta Scriptură, Fac. 1, 28*).

Astfel se provoacă traume sufletului, care îl însoțesc toată viața. Dacă mamele au simțăminte sfinte și duc o viață sfântă, își sfințesc și copilul chiar din momentul concepției sale. Aceleași lucruri sunt valabile și pentru tată”².

◦ „Mă veți întreba: *Ce putem face noi pentru un copil aflat în pântecele maicii sale?*

Vă răspund: *Voi singuri nu puteți face nimic! Însă Dumnezeu ce a îngăduit conceperea acestui copil, poate TOTUL! Într-adevăr, există oare mai mare minune, decât minunea concepției unui copil? Cu siguranță, nu!*

De aceea, noi ne vom adresa lui Dumnezeu și Lui îi vom cere prin rugăciuni fierbinți, să se îngrijească de desăvârșirea trupeză și sufletească a copilului conceput, chiar din perioada în care se află în pântecele maicii sale. Iar Dumnezeu, prin Dumnezeiescul Har al Sfântului Duh, se va îngriji de amândouă. După nașterea pruncului, pe măsură ce crește, trebuie să ne întetăm rugăciunile [...] Când copilul se află sub directă și neîntreruptă supraveghere și îngrijire, fiind apărat de Dumnezeu, putem fi încredințați că niciodată n-o va apuca pe un drum greșit”.

(Părintele Porfirie Bairaktari)

² „Toate stările trupeză și sufletești ale celor doi părinți, iar mai cu deosebire ale mamei în vremea celor 9 luni, se întipăresc în copil, cu tendințe sau predispoziții, pe care copilul le va avea pentru toată viața. Supărări, amărăciuni, dureri, predispun copilul la tristețe, melancolie, nesănătate. Toate acestea trebuie ocolite. În vremea aceea, dacă mama fură ceva, copilul va fura toată viața. Se îmbată mama odată, copilul se va îmbăta toată viața - mai ales beția are și suport ereditar. Se roagă mama lui Dumnezeu, se va ruga și copilul”.

(Părintele Arsenie Boca)

◦ După ce sunt botezați, copiii trebuie împărtașiți des, căci astfel vor fi mult păziți și binecuvântați de Mântuitorul Iisus Hristos. Astfel sunt obișnuiți de când sunt mici să fie împărtașiți și nu vor refuza Sfânta Împărtașanie, când vor fi mai mari. Sfântul Paisie Aghioritul spune: „Mamele de astăzi, cu nepăsarea pe care o au față de copiii lor, ce justificări vor avea? Acestea le va spune Dumnezeu (la Judecată): «Ați cunoscut pe adevăratul Dumnezeu, v-ați botezat, ați auzit și ați învățat atâtea lucruri. În-suși Dumnezeu S-a răstignit ca să vă mântuiască, dar voi ce ați făcut pentru mântuirea copiilor voștri? Vă venea greu chiar și numai să vă duceți la biserică să-i împărtașiți»”.

◦ Femeile însărcinate este bine să se spondească și să se împărtașească des pe toată perioada sarcinii, chiar dacă până atunci au fost oprite de la împărtașire.

„Când ați aflat că sunteți însărcinată mai întâi ușurați-vă de păcate [...] Cercetați-vă conștiința ca anchetatorul cel mai sever, apoi osândiți toate care nu sunt drepte (toate păcatele pe care le-ați săvârșit), pocăiți-vă (căiți-vă) pentru ele și să vă pară rău că v-ați îngăduit așa ceva, apoi spondeți-vă, primiți dezlegare și, în cele din urmă, împărtașiți-vă cu Sfintele lui Hristos Taine”.

(Sfântul Teofan Zăvorățul)

Alăptăm copilul cât mai mult sau... întârcăm copilul după numai câteva luni?

◦ „Femeia atunci când este însărcinată trebuie să rostească rugăciunea lui Iisus, să citească din *Evanghelie*, să psalmodieze (să cânte psalmi), să nu-și pricinuiască neliniști, dar și ceilalți să caute să nu o mănhească. Făcând astfel, copilul care se va naște va fi sfințit (va fi doritor de a duce o viață creștinească), iar părin-

ții nu vor avea probleme cu el, nici când este mic, nici când va crește [...] laptele mamei dă sănătate copiilor ei. Atunci când mamele nu-și alăptează copiii, se creează anomalii în organismul lor, care pot duce chiar și la extirparea sânului [...] Mamele nu-și mai alăptează copiii și astfel aceștia cresc fără mângâierea mamei. Și atunci cine le va da afecțiune și dragoste? Cutia cu lapte de vacă? [...] Apoi, după ce cresc mari, caută mângâiere în sticla de la tavernă. Beau ca să-și uite stresul și astfel devin alcoolici. Dacă copiii nu vor primi afecțiune, nu vor avea de unde să dăruiască afecțiune și astfel se transmit mai departe patimile părinților. Apoi vin mamele la mine și-mi spun: «Părinte, fă rugăciune, căci îmi pierd copilul»”.

(Sf. Paisie Aghioritul)

◦ „Când s-a născut copilul meu, auzeam diferite păreri despre alăptare. Cei mai mulți aveau părerea, și chiar ne constrâneau să o facem, că este bine să oprească alăptatul după câteva luni. Starețul (Sfântul Paisie Aghioritul) mi-a spus: «Nu, binecuvântatule, să alăpteze în continuare copilul, căci laptele mamei este cel mai bun. Este și medicament și astfel nu se îmbolnăvește copilul [...] Astfel copiii nu sug numai lapte, ci sug și dragoste și afecțiune și gingășie și siguranță devenind puternici în felul acesta și sufletește. Astfel, când se măreau copiii, deveneau puternici [...]»

– Cât timp să alăpteze, Părinte?

– Să alăpteze cel puțin până ce copilul va împlini 2 ani». Cei 2 ani erau limita cea mai de jos, absolut necesară”.

(Atanasie Rakovalis, *Părintele Paisie mi-a spus...*, Ed. *Evanghelistos*)

◦ Și medicii pediatri recomandă alăptarea îndelungată. Pinard, unul dintre cei mai renumiți pediatri, a spus: „*Laptele mamei aparține (în întregime) copilului ei*”.